

انواع شفاعات

در روز رستافیز

تهیه و تنظیم:

سید مسلم تفت‌دار

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

انواع شفاعات در روز رستاخیز

تهیه و تنظیم:
سید مسلم تفتدار

مدرسه امیریه
بزره قشتم - گیاهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ.

در روز رستاخیز اولین و بزرگترین شفاعت، از آن رسول
الله صلی الله علیه و سلم می باشد که ان شاء الله در کتابچه‌ی
دیگر به آن پرداخته می شود. اما احادیث در مورد
شفاعت‌های دیگر به قرار زیر است:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
ثُمَّ يُقَالُ: ادْعُوا الصَّادِقِينَ فَيَشْفَعُونَ، ثُمَّ يُقَالُ: ادْعُوا
الْأَنْبِيَاءَ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ مَعَهُ الْعَصَابَةُ، وَالنَّبِيُّ مَعَهُ الْحُمْسَةُ
وَالسُّتَّةُ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، ثُمَّ يُقَالُ: ادْعُوا الشُّهَدَاءَ
فَيَشْفَعُونَ لِمَنْ أَرَادُوا، فَإِذَا فَعَلَتِ الشُّهَدَاءُ ذَلِكَ يَقُولُ اللَّهُ

جَلَّ وَعَلَا: أَنَا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، أَدْخُلُوا جَنَّتِي مَنْ كَانَ لَا
يُشْرِكُ بِي شَيْئًا، فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ.^۱

سپس گفته می‌شود: صدیقین را فراخوانید. پس صدیقین (می‌آیند) و شفاعت می‌کنند. سپس گفته می‌شود: پیامبران را فراخوانید. پس پیامبری می‌آید که همراه او گروهی است و پیامبری می‌آید که همراه او پنج یا شش نفر و پیامبری که همراه او هیچ کسی نیست.

سپس گفته می‌شود: شهیدان را فراخوانید. پس شهیدان کسانی را که بخواهند شفاعت می‌کنند. وقتی که شهیدان شفاعت نمودند الله عزوجل می‌فرماید: من مهربان‌ترین مهربانانم، کسانی که هیچ شریکی برای من قرار نداند به بهشت داخل بگردانید. پس آنان داخل بهشت می‌شوند.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

^۱ . حسن. صحیح ابن حبان ۶۴۷۶، مسند أحمد ۱۵

يَفْتَقِدُ أَهْلَ الْحَيَّةِ نَاسًا كَانُوا يَعْرِفُونَهُمْ فِي الدُّنْيَا، فَيَأْتُونَ
الْأَنْبِيَاءَ فَيَدْكَرُونَهُمْ، فَيَشْفَعُونَ فِيهِمْ فَيُشَفَّعُونَ، فَيُقَالُ لَهُمْ:
الْطَّلْقَاءُ، وَكُلُّهُمْ طَّلْقَاءُ، يُصَبُّ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ^١

بهشتیان کسانی را جستجو می‌کنند که در دنیا آنان را
می‌شناختند. پس نزد پیامبران می‌آیند و نام آنان را می‌برند.
پیامبران شفاعت آنان می‌کنند و شفاعت آنان قبول کرده
می‌شود. به آنان "طَّلْقَاءُ" [یعنی آزادشدگان از دوزخ] گفته
می‌شود و همگی آزادشدگان [از دوزخ] اند.

[این گروه از دوزخ بیرون آورده می‌شوند در حالی که
جسم آنان به زغال تبدیل گشته سپس] بر سر آنان آب
حیات ریخته می‌شود [که بدین وسیله شاداب و سرزنده
می‌گردند و سپس به بهشت داخل کرده می‌شوند].

^١ . إسناده حسن، المعجم الأوسط للطبرانی ٣٠٤٤، مجمع الزوائد

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
اقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ.^۱
قران بخوانید. بدون شک روز رستاخیز قران می آید و
باران و همنشینانش را شفاعت می نماید.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ، يَقُولُ الصَّيَامُ: رَبِّ إِنِّي
مَنْعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ، وَيَقُولُ
الْقُرْآنُ: مَنْعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَيُشَفِّعَانِ.^۲
[در روز قیامت] روزه و قران شفاعت می کنند. روزه
می گوید: پروردگارا! بی گمان در روز، من او را از طعام و
شهووات بازداشتتم. پس شفاعتم را (در حق او) قبول بفرما.

۱ . مسلم ۸۰۴

۲ . حسن، مسند أحمد ۶۶۲۶، المعجم الكبير للطبرانی ۱۴۶۷۲

و قران (نیز) می گوید: بی گمان من او را به شب از خواب بازداشتم. پس شفاعت آن دو پذیرفته می شود.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أُمَّتِي لَيَشْفَعُ لِفِتْمَامِ مِنَ النَّاسِ فَيَدْخُلُونَ
الْحِجَّتَ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَشْفَعُ لِلْقَبِيلَةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَشْفَعُ
لِلْعُصْبَةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَشْفَعُ لِلثَّلَاثَةِ، وَلِلرَّجُلَيْنِ، وَلِلرَّجُلِ!

بدون شک فردی از اُمتهم، جماعتی از مردم را شفاعت می کند پس آنان به بهشت داخل می شوند.
و بدون شک فردی [از اُمتهم]، قبیله ای و گروهی را شفاعت می کند.

و بدون شک فردی [از اُمتهم]، سه نفر، دو نفر و یک نفر را شفاعت می کند.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

۱ . صحیح لغیره، مسند أحمد ۱۱۱۴۸

سَلَكَ رَجُلَانِ مَفَازَةَ: عَابِدٌ، وَالْآخَرُ بِهِ رَهَقٌ، فَعَطَشَ
الْعَابِدُ حَتَّى سَقَطَ، فَجَعَلَ صَاحِبُهُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَمَعَهُ مِصْبَآءٌ
فِيهَا شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ، فَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَهُوَ صَرِيحٌ، فَقَالَ: وَاللَّهِ
لَئِنْ مَاتَ هَذَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ عَطَشًا وَمَعِيَ مَاءٌ لَا أُصِيبُ مِنَ
اللَّهِ خَيْرًا أَبَدًا، وَلَئِنْ سَقَيْتُهُ مَائِي لَأَمُوتَنَّ، فَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ
وَعَزَمَ، فَرَشَّ عَلَيْهِ مِنْ مَائِهِ وَسَقَاهُ فَضْلَهُ، فَقَامَ حَتَّى قَطَعَا
الْمَفَازَةَ، فَيُوقَفُ الَّذِي بِهِ رَهَقٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِلْحِسَابِ، فَيُؤَمَّرُ
بِهِ إِلَى النَّارِ، فَتَسُوقُهُ الْمَلَائِكَةُ، فَيَرَى الْعَابِدَ، فَيَقُولُ: يَا
فُلَانُ، أَمَا تَعْرِفُنِي؟ فَيَقُولُ: وَمَنْ أَنْتَ؟ فَيَقُولُ: أَنَا فُلَانُ
الَّذِي آثَرْتُكَ عَلَى نَفْسِي يَوْمَ الْمَفَازَةِ، فَيَقُولُ: بَلَى، أَعْرِفُكَ.
فَيَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ: قِفُوا، فَيَقْفُونَ وَيَجِيءُ حَتَّى يَقِفَ، فَيَدْعُو
رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ قَدْ تَعَرَّفُ يَدَهُ عِنْدِي، وَكَيْفَ

أَتْرِنِي عَلَى نَفْسِيهِ، يَا رَبِّ هَبْ لِي، فَيَقُولُ لَهُ: هُوَ لَكَ، فَيَجِيءُ
فَيَأْخُذُ بِيَدِ أَخِيهِ، فَيُدْخِلُهُ الْجَنَّةَ.^۱

دو نفر در بیابان با همدیگر می‌رفتند. یکی عابد و دیگری تشنگی شدیدی داشت.

[در این هنگام] عابد از تشنگی زیاد بر زمین افتاد. همسفرش او را نظاره می‌کرد در حالی که ظرفی به همراه داشت که در آن مقداری آب بود.

[مدتی با تفکر] به عابد نگاه کرد در حالی که نقش بر زمین بود. و [با خود] گفت: قسم به خدا اگر این بنده‌ی صالح (از تشنگی) بمیرد در حالی که من آب به همراه دارم هرگز از جانب الله عزوجل به من خیری نخواهد رسید و اگر به او آب بدهم خودم از تشنگی هلاک می‌شوم.

^۱ . المعجم الأوسط للطبرانی ۲۹۰۶. فِي إِسْنَادِهِ أَبُو طَلَّالٍ، وَتَفَقَّهُ
الْبُخَارِيُّ وَابْنُ حِبَّانَ.

پس بر خدا توکل نمود و عزم خود را جزم کرد و
مقداری آب بر [صورت] عابد پاشید و باقی آن را به او
نوشانید. عابد [جان تازه‌ای گرفت و] بلند شد تا اینکه با
همدیگر فلات را درنوردیدند.

آن شخصی که تشنه بود [اما از خودگذشتگی نمود و آب
را به عابد بخشید] در روز رستاخیز [برای حسابرسی]
نگه‌داشته می‌شود.

[بعد از حسابرسی] دستور داده می‌شود که او را روانه‌ی
دوزخ کنند. فرشتگان او را [بسوی دوزخ] می‌رانند. [در این
حال] عابد را می‌بیند و به او می‌گوید: ای فلانی! آیا مرا
نمی‌شناسی؟

عابد می‌گوید: کیستی؟

می‌گوید: من همانم که در بیابان آب ایثارت کردم.

عابد می‌گوید: آری، تو را می‌شناسم.

عابد به فرشتگان می‌گوید: بایستید. پس فرشتگان می‌ایستند.

عابد می‌آید تا اینکه [کنار آنان] می‌ایستد و به درگاه الله عزوجل دعا می‌کند و می‌گوید: پروردگارا! بی‌گمان از احسان و نیکی این فرد به من آگاهی. و می‌دانی که چگونه جانم را بر جانش ترجیح داد. پروردگارا! او را به من ببخش. الله عزوجل به او می‌فرماید: او را به تو بخشیدم. عابد می‌آید و دستِ برادرش را می‌گیرد و او را به بهشت داخل می‌کند.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّهُ يُقَالُ لِلْوِلْدَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: ادْخُلُوا الْجَنَّةَ. قَالَ:
فَيَقُولُونَ: يَا رَبِّ حَتَّى يَدْخُلَ آبَاؤُنَا وَأُمَّهَاتُنَا، قَالَ: فَيَأْتُونَ،
قَالَ: فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: مَا لِي أَرَاهُمْ مُحْبَنَاطِينَ، ادْخُلُوا

الْحِجَّةَ، قَالَ: فَيَقُولُونَ: يَا رَبِّ آبَاؤُنَا، قَالَ: فَيَقُولُ: ادْخُلُوا
الْحِجَّةَ أَنْتُمْ وَأَبَاؤَكُمْ^۱

روز رستاخیز به اطفالی که در سن طفولت از دنیا
رفته‌اند؛ گفته می‌شود: به بهشت داخل شوید.

آنان می‌گویند: پروردگارا! تا اینکه پدران و مادران ما
داخل بهشت شوند. پس آنان می‌آیند.

الله عزوجل می‌فرماید: چیست که از ورود به بهشت
امتناع می‌ورزند؟ داخل بهشت شوید.

اطفال می‌گویند: پروردگارا! پدران و مادران ما.
الله عزوجل می‌فرماید: شما به همراه والدین خود به
بهشت داخل شوید.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
فَيَشْفَعُ النَّبِيُّونَ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْمُؤْمِنُونَ^۱

^۱ . مسند أحمد ۱۶۹۷۱، إسناده جَيِّدٌ وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ.

[روز رستاخیز] پیامبران، فرشتگان و مؤمنین شفاعت

می‌کنند.

و صَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

^۱. البخاري ۷۴۳۹